

derved var skeet eller foranlediget. Fra samme Standpunkt bliver Anskaffelsen af nye Gjenstande i Stedet for gamle og opbrugte Gjenstande af samme Art at bedømme.

Udestaaende Fordringer og Restancer, der hidrøre fra det paagjældende Aars Virksomhed, betragtes ved Opgjørelsen af dettes Indtægt, som om de vare indbetalte, og medregnes til Indtægten. Men heraf følger igjen, at hvad der i Aarets Løb er afbetalt paa tidligere Aars Restancer og udestaaende Fordringer maa ansees som en Omsætning af Formuen, og kan ikke bringes i Afdrag ved Beregningen af det løbende Aars skattepligtige Indtægt, og at de Restancer og udestaaende Fordringer, om hvilke der i Aarets Løb erholdes Bished for, at de ere uerholdelige, maae betragtes som Formuestab, naar de tidligere have været betragtede og beskattede som Indtægt. Iøvrigt forstaaer det sig af sig selv, at der med Hensyn til de udestaaende Fordrings Beregning som Indtægt er at agte paa, hvorvidt de enten ganske eller tildeels hidrøre fra en blot Formue-Omsætning, da de i saa Tilfælde kun forsaavidt vilde blive at henregne til Indtægten, som de overstrife Beløbet af hin.

De her givne Regler gjælde med Hensyn til alle Næringsveie og den Indtægt, som disse give.

Til Oplysning for alle Vedkommende om den rette Forstaaelse af Schemaets Poster meddeles iøvrigt følgende Bemærkninger:

Med Hensyn til Udfindelsen af den skattepligtige Indtægt af Jordbrug bemærkes følgende:

Naar den paagjældende Jordbruger har holdt nøiagtigt Regnskab over alle sine Indtægter og Udgifter i det forbigangne Aar, vil, for at udfinde hans skattepligtige Indtægt, først Pengeværdien være at udregne af hele det Udbytte, af hvilkensomhelst Art (det være sig ved Kornavl og anden Avl, Meieri, Sæferi, Dvæggodræt og Dvægsedning, Havedyrkning, Skovning, Fiskeri, Jagt og deslige), som han i det sidstforløbne Aar (eller eventuelt, i Genhold til Lovens § 3, i de tre sidste Aar) har havt af den af ham dyrkede Eiendom. Dernæst har han at opføre et passende Beløb

for den af ham benyttede Huusleilighed; anslaaet til, hvad der i Almindelighed gives i Leie for en lignende Leilighed; hvorved det bemærkes, at derved ikke tages Hensyn til de Bygninger eller Leiligheder, der blot ere at ansee som Tilbehør til Jordbruget. Herfra vil da være at bringe i Afdrag alle Eiendommen eller ham som Bruger vedkommende Statter og Communeafgifter, Renter af Prioritet og anden i Eiendommen indstaaende Gjæld, Vedligeholdelsesomkostninger, forsaavidt de ei ere gaaet ud paa en egentlig Forbedring af Bygningerne, over hvad de vare ved Aarets Begyndelse, Udsædens Værdi, Fjokkeløn og Værdien af de Naturproducter, som ere medgaaede deels til Besætningen, deels til Underhold af de ved Driften beskæftigede Medhjælpere, Tjenestefolk og Dagleiere (men ikke Værdien af, hvad der er forbrugt af den skattepligtige selv og Familie), Udgifter til at erstatte Afgang i Besætningen og Inventarium, for at vedligeholde samme i deres tidligere Stand (men ikke Udgifter til deres Forøgelse eller egentlige Forbedring). De ovenfor betegnede almindelige Regler komme desuden her til Anvendelse. Naar saaledes den beregnede Indtægt og Afdragene sammenlignes, vil den Sum, der da bliver tilovers, være at opføre som den skattepligtiges Indtægt.

Har den Paagjældende — hvilket i Almindelighed vil være Tilfældet — ikke ført saa nøiagtigt Regnskab, at han kan opgjøre sin Indtægt og Udgift paa den ovenansførte Maade, og at den skattepligtige Indtægt derved nøiagtig kan angives, søges den saaledes udfundet, at man til Værdien af hvad den skattepligtige i det forbigangne Aars Løb har forbrugt til Underhold, Nytte og Behagelighed for sig og Familie i Penge og Producter og Gjenstande af Penges Værd, (derunder medregnet Værdien af den afbenyttede Beboelseleilighed, fremdeles Udgiften til Heste og Vogne, der ikke holdes for Driftens Skyld, Brandfel o. a. desl.), lægger hvad den skattepligtige har anvendt paa at forbedre sin Eiendom eller paa at forøge sin Besætning og sit Inventarium, og endelig det Beløb, med hvilket han ved Overfluddet af sit Jordbrug har forøget